DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 27. 15 grudnia 1921 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 listopada 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej rozporządzenia dotyczącego swobodnego odpływu wody i rozporządzenia dotyczącego stowarzyszeń wodnych na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązującą:

a) rozporządzenia z dnia 20 września 1916 roku dotyczącego swobodnego odpływu wody (Dz. rozp. G. G. W. Nr. 47 poz. 151),
b) rozporządzenia z dnia 4 października 1916 r. dotyczącego stowarzyszeń wodnych (Dz. rozp. G. G. W. Nr. 50 poz. 165).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrowi Robót Publicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, sprzeczne z wymienionemi w § 1 rozporządzeniami.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

(Dziennik Ustaw № 96 z dn. 6.XII. 1921 r. poz. 703).

Ustawa

z dnia 18 listopada 1921 r.

w przedmiocie zmiany art. 1178 Ustawy Lekarskiej (Zbiór Praw b. ces. ros. tom XIII wydanie z 1905 r.).

Art. 1. Art. 1178 Ustawy Lekarskiej (Zbiór Praw b. ces. ros. tom XIII wydanie z 1905 r.) ulega następującej zmianie: wyrazy „na każde 3-lecie z góry" skreśla się, wyrazy „Komitet Ministrów" zastępuje się wyrazami:

„Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu".

Art. 2. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *A. Ponikowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

(Dziennik Ustaw № 99 z dn. 14 XII. 1921 r. poz. 712).

OKÓLNIK № 378

do pp. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego, Naczelników Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych w Białowieży, Lwowie, Łucku, Radomiu, Siedlcach i Warszawie, oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów

w przedmiocie

opinjowania przez Prokuratorję Generalną umów, zawieranych przez urzędy i organy Ministerstwa Rolnictwa i D. P.

Pismem z dnia 17/XI-21 r. № 22716 Pan Prezydent Ministrów zwrócił uwagę członków rządu, że niekóre umowy, zawierane w kraju i zagranicą przez urzędy i organy państwowe polskie, redagowane bywają wadliwie pod względem prawnym.

Podając powyższe do wiadomości, przypominam, że stosownie do postanowień ustawy z dnia 31-go lipca 1919 roku w przedmiocie utworzenia Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Pr. № 65, poz. 390), oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 28-go sierpnia 1919 roku w przedmiocie ustroju i czynności Prokuratorji Generalnej (Dz. Ust. Rz. P. № 75, poz. 433),—projekty wszelkich umów, które przez urzędy państwowe zawarte być mają, przesyłane być winny do opinji do Prokuratorji Generalnej, powołanej do współdziałania przy zawieraniu tych umów i przy sporządzaniu dokumentów prawnych w sprawach majątkowych Państwa.

Umowy, powtarzające się stale lub często i mające wobec tego charakter typowy, winny być zawierane według wzorów, opracowanych przez odnośny Departament Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Projekty takich wzorów przed ich ostatecznem zatwierdzeniem i przesłaniem urzędom do stosowania. winny być zakomunikowane Prokuratorji Generalnej do zaopinjowania.

Stosowanie wymienionego trybu postępowania jest bezwzględnie niezbędne dla należytego zabezpieczenia prawnych interesów Państwa.

Ścisłe przestrzeganie powołanych przepisów polecam specjalnej uwadze Panów.

Warszawa, dnia 30 listopada 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: w z. *Z. Chmielewski*

Dyrektor Departamentu Ogólnego: *F. Ubysz*

OKÓLNIK № 379

do pp. Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego

w przedmiocie

rozciągnięcia ściślejszego nadzoru nad sumiennem wykonywaniem i dokładnem stosowaniem ustaw i przepisów o ochronie lasów prywatnych.

Ze wszystkich stron Państwa dochodzą wiadomości, że eksploatacja lasów prywatnych w wielu majątkach przybrała formy dewastacji, która niejednokrotnie uchodzi uwagi władzy państwowej, co świadczy o braku opieki i nadzoru w tym kierunku ze strony urzędów ochrony lasów, względnie inspekcyj leśnych, powołanych do pilnego czuwania nad ścisłem i stanowczem przestrzeganiem ustaw i przepisów o ochronie lasów.

Szczególnie powszechne są skargi na lekceważenie i zaniedbywanie prawidłowego zagospodarowania lasów, a nawet doszczętne ich niszczenie, zwłaszcza na obszarze województw kresowych, gdzie właściciele lasów, nie uzyskawszy nawet zezwoleń właściwych urzędów ochrony lasów, lub powołując się na nieistniejące orzeczenia b. rosyjskich Komitetów Ochrony Lasów, szukają kupców, pertraktują, a nawet zawierają umowy o sprzedaż często bardzo znacznych obszarów leśnych w celu całkowitego ich wyrębu, nie gwarantując niczem, nawet istnieniem zatwierdzonego planu gospodarczego, ponownego zalesienia tych obszarów.

Także często są doniesienia i skargi na dewastację lasów górskich, gdzie leżą źródła naszych wód i skąd biorą początek potoki, powodujące wskutek nieoględnego wycinania lasów, zwłaszcza na stromych zboczach, skałach i nad brzegami rzek, klęski powodziowe i szkodliwe zasypywanie kamieniami, szutrem i namułem dna rzek, łąk i pól w dolinach.

Lasy w górzystych okolicach kraju, ze względu na ich znaczenie, oraz interes ogólnopaństwowy i społeczny, wymagają rozciągnięcia ściślejszego nad niemi przez pp. Wojewodów nadzoru; inspekcja leśna winna zwrócić specjalną uwagę na potrzebę stanowczego zapobiegania dalszej dewastacji i nieprawidłowemu zagospodarowaniu lasów w górach i na podgórzu.

Podobnież czujną uwagę zwrócić należy na dokonywanie przez właścicieli lasów zalesienia zrębów i nieprawidłowo wyrąbanych lub wykarczowanych przestrzeni leśnych, które na mocy art. 44 instrukcji dla urzędów ochrony lasów z dnia 30.VI.19 roku, art. 16 instrukcji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ochrony lasów z dnia 30.VI.1919 roku (Dz. U. M. R. i D. P. № 11 z 1919 r.) i § 3 Ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. U. P. № 250) winny być ponownie prawidłowo zadrzewione w terminie, ustalonym w planie gospodarczym, lub wyznaczonym przez prawomocne orzeczenie Komisji Ochrony Lasów, względnie starostwa (b. zabór austr.).

Ścisłego wreszcie nadzoru wymaga karczowanie lasów w celu trwałej ich zamiany na grunty orne, łąki lub pastwiska, dokonywane przez wielu właścicieli bez przepisanego w art. 51, 52, 53 i 54 instrukcji dla urzędów ochrony lasów z dnia 30.VI.1919 r. art. 11 i 12 instrukcji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ochrony lasów (Dz. U. M. R. i D. P. № 11 z 1919 r.), oraz w § 2 Ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 roku

(Dz. U. P. № 250) zezwolenia właściwych Komisyj Ochrony Lasów, względnie władzy administracyjnej (b. zabór austr.).

Takiemu samowolnemu karczowaniu lasów należy bezwzgędnie kres położyć, szczególniej w wypadkach karczowania łasów na gruntach bezwzględnie leśnych, które nie nadają się do uprawy płodów rolnych, lub dla innych celów rolniczych, czy to z powodu swej złej jakości, czy to z położenia, czy też ze względu na ukształtowanie swej powierzchni.

Proszę zatem pp. Wojewodów, aby zechcieli tak osobiście, jako i za pośrednictwem właściwych inspektorów i komisarzy ochrony lasów, oraz innych podwładnych sobie organów:

1) ściśle czuwać nad prowadzeniem gospodarstwa w lasach swego województwa, a w razie dostrzeżenia jakichkolwiek wykroczeń nieprawidłowości lub uchybień przeciwko przepisom o ochronie lasów, lub prawnie zatwierdzonym planom gospodarczym, bezzwłocznie z wszelką stanowczością wkraczać i przez ścisłe stosowanie postanowień ustawy leśnej kłaść tamę ewentualnemu zniszczeniu lub złemu obchodzeniu się z lasem, zmierzając do jak najszybszego przywrócenia zagrożonych przestrzeni leśnych do stanu, zgodnego z ustawą i prawidłami racjonalnej gospodarki leśnej;

2) z całą energją i stanowczością zapobiegać coraz bardziej mnożącym się wypadkom samowolnego karczowania lasów, a w razie dostrzeżenia takich karczunków wdrażać niezwłoczne postępowanie, przepisane obowiązującemi ustawami o ochronie lasów;

3) przy udzielaniu pozwoleń na karczowanie lasów postępować z jak największą oględnością i zgodnie z zasadami, wskazanemi w art. 11 instrukcji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ochrony lasów z dnia 30. VI. 1919 r. (Dz. Urz. M. R. i D. P. Rz. P. № 11 z r. 1919) i w art. 2 Ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. U. P. № 250), oraz w rozporządzeniach i okólnikach na jej podstawie wydanych, w razie powoływania się właścicieli lasów prywatnych na udzielone im przez władze b. państw. zaborczych zezwolenia na zamianę gruntów z pod lasów na inny rodzaj użytków, sprawy te skrupulatnie badać, żądając przedewszystkiem przedstawienia sobie wszystkich dokumentów w oryginałach lub należycie zaświadczonych odpisach, nie uwzględniając tłómaczeń, że ten lub inny dokument zaginął, albo przez władze b. państw zaborczych wywieziony został, i szczególniejszą zwracając uwagę na to, czy takie pozwolenie ze względu na dobro ogółu i obecne stosunki lesistości uznane i udzielone być może;

4) dopilnować należycie obowiązku zalesienia zrębów i nieprawidłowo wyrąbanych lub wykarczowanych obszarów leśnych, prowadząc jak najściślejszą kontrolę nad przeprowadzeniem nakazanych ustawą zalesień, przekonywując się pilnie o ich postępie, przynaglając opieszałych właścicieli lasów i wogóle wydając wszelkie stosowne zarządzenia w celu wykonania tych zalesień w terminie ustawą przepisanym;

5) przeciwko winnym przekroczeń ustaw i przepisów o ochronie lasów postępować z całą surowością, na jaką pozwalają przepisy prawne;

6) wreszcie osobiście i z całym naciskiem wpływać na szybkie, dokładne i sprawne załatwianie spraw ochrony lasów, zwłaszcza dotyczących nieprawnego wyrębu i nieprawnego użytkowania lasów, gdyż jedynie przez niezwłoczne wydanie orzeczeń i zarządzeń, potrzebnych dla ochrony lasów, mogą pp. Wojewodowie zapobiec temu, czegoby w razie opóźnienia lub upływu dłuższego czasu najsurowsze postępowanie karne oraz wydane zarządzenia gospodarczo-leśne naprawić nie zdołały.

Szczególnie w tym ostatnim kierunku winni pp. Wojewodowie rozwinąć jak najenergiczniejszą działalność i dołożyć wszelkich starań, aby orzeczenia

i zarządzenia w sprawach ochrony lasów były wydawane przez powołane do tego władze z potrzebnym pośpiechem, oraz wykonywane z należytą ścisłością i sprawnością.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Dyrektor Departamentu Leśnictwa:
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 380

do pp. Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lwowskiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego

w przedmiocie

dokonywania zajęcia w lasach prywatnych drzewa opałowego dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej oraz dla niezamożnej ludności w okresie 1921/22 r.

W № 89 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1921 poz. 662 ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z d. 1.IX-21 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu, w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom, uprawnionym w okresie zimowym 1921/22 r.

Na mocy tego rozporządzenia władze administracyjne I-ej instancji uprawnione zostały do dokonywania zajęcia drzewa opałowego w lasach prywatnych dla osób i instytucyj, w rozporządzeniu tem wymienionych.

Wydawanie przez właściwe władze administracyjne I-ej instancji orzeczenia co do zajęcia drzewa opałowego w każdym wypadku winny być oparte na podstawie opinji właściwych organów ochrony lasów (Inspektora Ochrony Lasów, względnie Komisarza Ochrony Lasów), których zadaniem będzie:

1) określać, czy sposób i rozmiary zamierzonego zajęcia są ze stanowiska ustawy o ochronie lasów, względnie ustawy lasowej (w b. zaborze austrjackim) uzasadnione i dopuszczalne,
2) ustalać, jaką ilość drzewa opałowego może właściciel lasu wyrobić i oddać na cele, w powołanem we wstępie rozporządzeniu przewidziane,
3) udzielać władzom administracyjnym I-ej instancji wszelkich w tej sprawie wyjaśnień i wskazówek, i
4) czuwać, aby zajęcie drzewa w lesie prywatnym było dokonane w ilości nie większej, niż 1 mtr. p. z jednego hektara zadrzewionej powierzchni w lasach, obciążonych służebnościami, i 1½ m. p. z 1 hektara w lasach wolnych od ciężarów serwitutowych.

Podobnież w razie wniesienia przez stronę do władzy administracyjnej II ej instancji odwołania od orzeczenia władzy I-ej instancji o zajęciu drzewa opałowego, jeżeli w odwołaniu tem poruszone zostaną sprawy, dotyczące gospodarstwa leśnego lub czynności urzędów ochrony lasów,—władze admi-

nistracyjne II-ej instancji winny przed ostatecznem rozstrzygnięciem sprawy w każdym wypadku wysłuchać opinji właściwych urzędów ochrony lasów oraz zgodnie z tą opinją decydować o zatwierdzeniu, zmianie lub unieważnieniu orzeczenia władz I-ej instancji.

Proszę Panów Wojewodów o podanie do wiadomości podwładnych Panom organów treści niniejszego okólnika oraz o polecenie ścisłego przestrzegania postanowień w nim zawartych.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Dyrektor Departamentu Leśnictwa
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 381

do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych i Nadleśniczych

w przedmiocie

wydawania z lasów państwowych drzewa opałowego dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej oraz niezamożnej ludności w okresie zimowym 1921/22 r.

W № 89 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1921 poz. 662 zostało opublikowane rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 1. IX. 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu, w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom, uprawnionym w okresie zimowym 1921/22 r.

Dla pp. Nadleśniczych lasów państwowych wynikają obowiązki z §§ 2, 6, 8 i 9 powołanego rozporządzenia. W myśl tych przepisów pp. Nadleśniczowie wydawać będą drzewo opałowe osobom, które przedstawią odpowiednie upoważnienia na przydział drzewa, wydane przez właściwą władzę administracyjną I-szej instancji. Osoby te za przydzielone im drzewo winny wpłacić do kasy nadleśnictwa należność obliczoną na podstawie cen w § 6 powołanego we wstępie rozporządzenia wyszczególnionych.

Przy obliczaniu wartości wydawanego drzewa opałowego należy zwrócić baczną uwagę na różne sortymenty i rodzaje drzewa opałowego, odległość lasu lub składu od kolei lub rzeki spławnej oraz dokładnie zastosować % zniżki, przewidzianej w art. 7 rozporządzenia.

Wymienione w rozporządzeniu ceny nie obejmują kosztów wyróbki drzewa opałowego, należy przeto do wartości drzewa, obliczonej podług ustanowionych cen, doliczyć rzeczywiste koszty wyróbki drzewa oraz koszty ewentualnego przewiezienia drzewa do składu, o ile drzewo to wydawać będzie nadleśnictwo w stanie wyrobionym loco las lub skład.

Przy wydawaniu drzewa opałowego winny być ściśle zachowane wszystkie formalności, dotyczące sprzedaży i wydawaniu drzewa, ustalone w rozdziale 23 instrukcji służbowej dla nadleśniczych lasów państwowych (Dz. Urz. M. R. i D. P. z r. 1919 № 25) oraz ściśle stosowane art. 55—68 przepisów o prowadzeniu rachunkowości i kasowości w nadleśnictwach (Dz. Urz.

M. R. i D. P. z 1919 r. № 10). W celu usprawiedliwienia wydatku drzewa opałowego po cenie ulgowej do 3 egzemplarza (różowego) asygnacji, przeznaczonego dla Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych, winno być doklejane pismo władzy administracyjnej I-szej instancji, upoważniające do wydatku drzewa.

Drzewo opałowe winno być zabrane z lasu lub składu państwowego w terminie, określonym przez władzę administracyjną I ej instancji. Przekroczenie tego terminu powoduje utratę prawa poboru wyasygnowanego drzewa opałowego, którem w takim razie dysponuje nadleśnictwo.

Zwracam uwagę Panów, że wszelkie inne obowiązki, wynikające z powołanego we wstępie rozporządzenia Rady Ministrów, jak: stwierdzenie potrzeby wydania drzewa opałowego dla danych instytucyj i osób, osądzenie, czy potrzeba ta może być zaspokojona przez pomoc Państwa i t. d., należą jedynie do kompetencji władzy administracyjnej I-ej instancji, która, wystawiając upoważnienie na przydział drzewa, przyjmuje pod tym względem na siebie całkowitą odpowiedzialność. Władza ta również obowiązana jest do kontroli nad tem, czy drzewo, pobrane stosownie do przepisów powołanego rozporządzenia, użyte zostało rzeczywiście tylko na cele w rozporządzeniu tem przewidziane. Ten jednak obowiązek ciąży również i na nadleśnictwach, które w razie stwierdzenia faktów użycia takiego drzewa na inne cele (np. sprzedaż), powinny współdziałać w pociągnięciu winnych do odpowiedzialności karnej, powiadamiając o każdym wiadomym im wypadku niewłaściwego użycia przydzielonego drzewa miejscową władzę administracyjną I-ej instancji.

Podając do stosowania powyższe przepisy, jednocześnie uchylam następujące okólniki:

1) Nr. 17 w przedmiocie sprzedaży szkołom drzewa opałowego po cenach ulgowych (Dz. Urz. M. R. i D. P. z 1919 r. № 6);

2) № 36 w przedmiocie sprzedaży przytułkom, schroniskom i zakładom, mającym cele wychowawcze, drewna opałowego po cenach ulgowych (Dz. Urz. M. R. i D. P. z 1919 r. № 12);

3) № 50 w przedmiocie zaopatrzenia w opał rodzin żołnierzy, powołanych do armji polskiej (Dz. Urz. M. R. i D. P. z 1919 r. № 19);

4) poszczególne postanowienia okólnika № 319 (Dz. Urz. M. R. i D. P. z 1921 r. № 16), które dotyczą trybu postępowania przy zaopatrywaniu ludności w drzewo opałowe i oznaczeniu jego cen, sprzeczne zaś są z zasadami w niniejszym okólniku ustalonemi; oraz

5) zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dn. 2. X. 1921 r. № 9460/L. IV w sprawie cen kontyngentowych, stosowanych przy wydatku drewna opałowego na okres 1921/22 r.

Proszę Panów o czuwanie nad jak najściślejszem stosowaniem postanowień niniejszego okólnika oraz, niezwłoczne wydanie odpowiednich zarządzeń wykonawczych.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Dyrektor Departamentu Leśnictwa
J. Miklaszewski.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 16015

Cena 20 mk.